Perkembangan Ekonomi Malaysia

SOROTAN PENTING

- **Ekonomi Malaysia meningkat 4.7% pada suku keempat.**
- **Inflasi keseluruhan menurun sedikit kepada 0.3%, manakala inflasi teras meningkat kepada 1.6%.**
- **Lebihan akaun semasa meningkat kepada RM10.8 bilion (atau 3.0% daripada PNK) pada suku keempat.**

Ekonomi Malaysia meningkat lebih tinggi pada kadar 4.7%

Ekonomi Malaysia meningkat 4.7% pada suku keempat 2018 (S3 2018: 4.4%), disokong oleh permintaan dalam negeri yang terus berkembang dan pertumbuhan yang positif dalam eksport bersih. Perbelanjaan sektor swasta kekal sebagai pemacu utama permintaan dalam negeri, manakala pemulihan eksport barangan dan perkhidmatan benar (+1.3%; S3 2018: -0.8%) menyumbang kepada pertumbuhan positif eksport bersih. Pada asas suku tahunan terlaras secara bermusim, ekonomi negara berkembang 1.4% (S3 2018: 1.6%). Bagi tahun 2018 secara keseluruhan, ekonomi negara berkembang 4.7% (2017: 5.9%).

Pertumbuhan yang lebih tinggi pada S4 2018

Rajah 4: Pertumbuhan KDNK benar

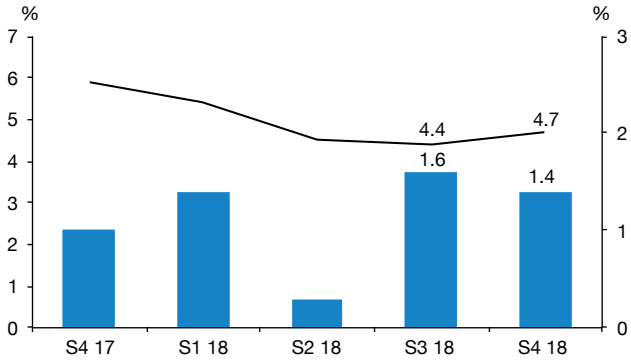

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pertumbuhan disokong aktiviti sektor swasta

Rajah 5: Sumbangan Komponen Perbelanjaan kepada Pertumbuhan KDNK Benar

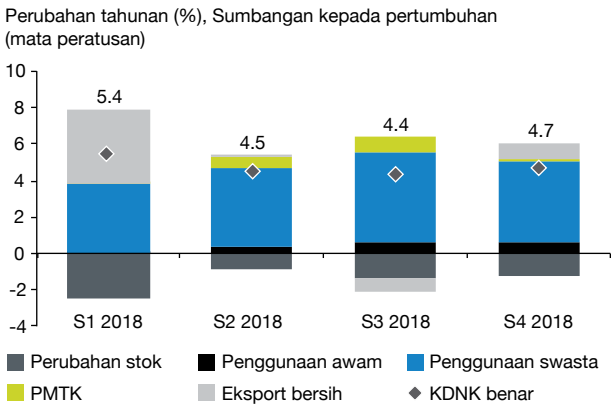

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pembentukan modal tetap kasar adalah sederhana

Rajah 6: Pertumbuhan PMTK Mengikut Jenis Aset

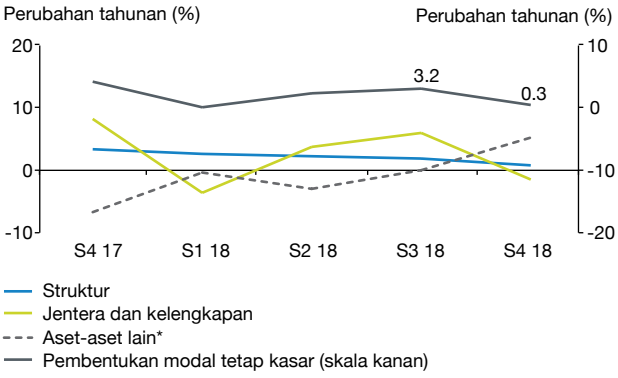

* Aset-aset lain termasuk penerokaan mineral, penyelidikan & pembangunan serta pelaburan modal.

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Permintaan dalam negeri berkembang dengan lebih perlahan

Permintaan dalam negeri berkembang dengan lebih sederhana pada kadar 5.6% pada suku keempat (S3 2018: 6.9%). Pertumbuhan yang lebih sederhana ini disebabkan oleh pembentukan modal tetap kasar yang lebih perlahan.

Pertumbuhan penggunaan swasta kekal teguh pada kadar 8.5% (S3 2018: 9.0%) meskipun pembelian dibuat lebih awal untuk memanfaatkan tempoh pelepasan cukai pada suku ketiga. Peningkatan pendapatan dan guna tenaga terus mendorong perbelanjaan isi rumah. Langkah-langkah Kerajaan untuk mengurangkan kos sara hidup, seperti pembayaran khas kepada kakitangan kerajaan dan pesara, sedikit sebanyak turut menggalakkan perbelanjaan pengguna.

Pertumbuhan pelaburan swasta menjadi sederhana kepada 4.4% (S3 2018: 6.9%), disebabkan oleh perbelanjaan modal yang lebih perlahan di seluruh sektor ekonomi utama. Namun demikian, projek berbilang tahun yang sedang berjalan, khususnya dalam sektor perkilangan, terus menyokong pertumbuhan keseluruhan.

Penggunaan awam berkembang dengan lebih perlahan pada 4.0% (S3 2018: 5.2%), disebabkan oleh pertumbuhan perbelanjaan untuk bekalan dan perkhidmatan yang lebih sederhana.

Pelaburan awam terus menguncup sebanyak 4.9% pada suku keempat (S3 2018: -5.5%), disebabkan terutamanya oleh perbelanjaan modal yang lebih rendah oleh perbadanan awam.

Pembentukan modal tetap kasar (PMTK) berkembang sedikit pada kadar 0.3% (S3 2018: 3.2%), susulan perbelanjaan modal sektor swasta yang lebih sederhana di tengah-tengah penguncupan pelaburan sektor awam. Dari segi jenis aset, perbelanjaan modal untuk struktur berkembang 0.8% (S3 2018: 1.8%), manakala pelaburan dalam jentera dan kelengkapan merosot (-1.5%; S3 2018: 5.9%).

Kebanyakan sektor ekonomi terus berkembang

Dari segi penawaran, sektor utama terus berkembang, manakala sektor berkaitan komoditi bertambah baik.

Dalam sektor perkhidmatan, subsektor perdagangan borong dan runcit terus mendapat sokongan daripada perbelanjaan pengguna yang masih kukuh. Subsektor maklumat dan komunikasi mendapat manfaat daripada permintaan yang berterusan terhadap perkhidmatan komunikasi data serta kesan positif daripada permintaan terhadap jalur lebar tetap berikutan pelaksanaan mekanisme Penetapan Harga Akses Piawai Mandatori (Mandatory Standard Access Pricing, MSAP). Pertumbuhan subsektor pengangkutan dan penyimpanan bertambah baik sedikit sejajar dengan aktiviti perdagangan yang lebih kukuh. Kegiatan dalam subsektor kewangan dan insurans berkembang pada kadar yang sederhana memandangkan pertumbuhan tuntutan insurans yang lebih tinggi dan pendapatan berasaskan fi yang lebih rendah telah memberikan kesan terhadap prestasi subsektor ini.

Pertumbuhan sektor perkilangan terus dipacu oleh kelompok elektronik dan elektrik (E&E) yang terus kukuh serta pengeluaran berkaitan pengangkutan. Pertumbuhan kelompok E&E yang kukuh adalah disebabkan oleh pembelian eksport peringkat global yang dibuat lebih awal ekoran jangkaan kenaikan tarif perdagangan antara AS dengan Republik Rakyat China. Peningkatan dalam pengeluaran berkaitan pengangkutan disokong oleh pengilangan kereta penumpang dan alat ganti kenderaan. Hal ini susulan kempen promosi besar-besaran oleh syarikat jualan kereta dan juga penambahan stok kenderaan selepas tempoh pelepasan cukai berakhir. Namun begitu, peningkatan ini diimbangi oleh prestasi yang lebih lembap dalam kelompok berkaitan sumber dan pembinaan. Hal ini ekoran permintaan serantau yang lebih rendah terhadap keluaran perkilangan berasaskan sumber seperti kimia, keluaran minyak sawit yang ditapis serta keluaran asas besi dan keluli.

Perkembangan berterusan dalam kebanyakan sektor, kecuali sektor berkaitan komoditi

Rajah 7: Pertumbuhan Mengikut Sektor

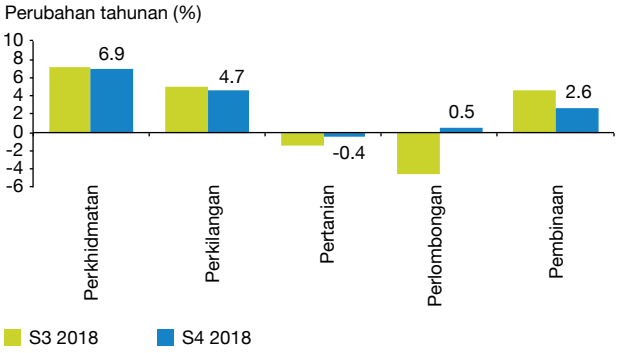

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Sektor perkhidmatan dan perkilangan sebagai penyumbang utama pertumbuhan

Rajah 8: Sumbangan kepada Pertumbuhan KDNK Benar Mengikut Sektor Ekonomi

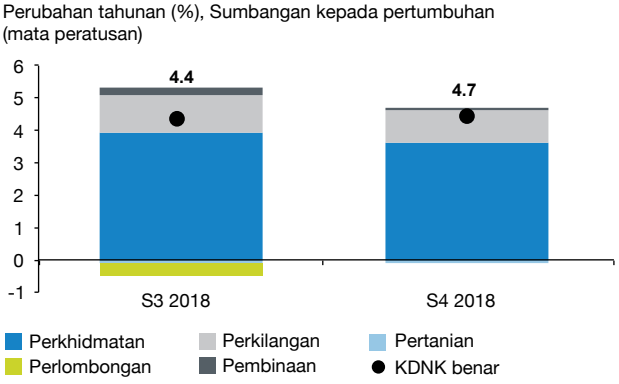

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Prestasi sektor perlombongan meningkat dengan ketara pada suku keempat hasil daripada pengeluaran minyak dan gas asli yang lebih tinggi setelah pengeluaran terjejas pada suku sebelumnya akibat penutupan loji pengeluaran untuk tujuan penyenggaraan. Meskipun kegiatan menuai sawit dan memotong getah terganggu akibat keadaan cuaca yang buruk, sektor pertanian hanya mencatatkan sedikit kemerosotan.

Sektor pembinaan mencatatkan pertumbuhan yang lebih rendah disebabkan oleh aktiviti subsektor kejuruteraan awam dan perdagangan khas yang lebih sederhana. Berikutan hampir siapnya projek-projek petrokimia yang besar dan terdapat penangguhan pembinaan lebuh raya, subsektor kejuruteraan awam telah menerima kesannya. Sementara itu, sokongan terhadap aktiviti kerja-kerja peringkat awal dalam subsektor perdagangan khas[1] kini semakin berkurang memandangkan projek memasuki fasa kerja peringkat pertengahan. Pertumbuhan subsektor bukan kediaman bertambah baik, manakala subsektor kediaman terus lemah memandangkan masih terdapat banyak harta kediaman yang masih tidak terjual.

[1] Termasuk kerja-kerja pemulihgunaan tanah, penyediaan tapak, pemasangan elektrik, dan kerja-kerja untuk projek khas seperti panel suria.

Inflasi yang lebih rendah pada suku keempat disebabkan inflasi pengangkutan yang menjadi negatif

Inflasi keseluruhan, seperti yang diukur oleh perubahan peratusan tahunan Indeks Harga Pengguna (IHP), menurun kepada 0.3% pada S4 2018 (S3 2018: 0.5%). Bagi tahun 2018 secara keseluruhan, purata inflasi keseluruhan adalah 1.0% (2017: 3.7%), tahap paling rendah yang dicatatkan sejak tahun 2009.

Inflasi keseluruhan yang lebih rendah ini disebabkan terutamanya oleh inflasi pengangkutan yang menjadi negatif (S4 2018: -1.2%; S3 2018: 3.0%). Hal ini mencerminkan harga domestik yang ditetapkan bagi petrol RON95 dan diesel pada suku tersebut berbanding dengan harga bahan api yang lebih tinggi dalam tempoh asas S4 2017.

Gabungan kesan pelaksanaan Cukai Barang dan Perkhidmatan (Goods and Services Tax, GST) pada kadar sifar dan Cukai Jualan dan Perkhidmatan (Sales and Services Tax, SST) terus memberi impak menurun terhadap inflasi keseluruhan pada suku keempat. Peratusan barangan dalam bakul IHP dengan kadar inflasi yang melebihi 2%, kekal rendah sekitar 9% pada S4 2018 (S3 2018: 9%).

Inflasi teras, yang tidak mengambil kira kesan perubahan dasar cukai penggunaan, meningkat kepada 1.6% (S3 2018: 1.4%). Tekanan inflasi dalam ekonomi yang didorong oleh permintaan kekal dibendung dengan ketiadaan tekanan gaji yang berlebihan dan terdapat lebihan kapasiti dalam stok modal.

Inflasi keseluruhan yang lebih rendah mencerminkan deflasi dalam kategori pengangkutan

Rajah 9: Sumbangan kepada Inflasi Keseluruhan Mengikut Komponen

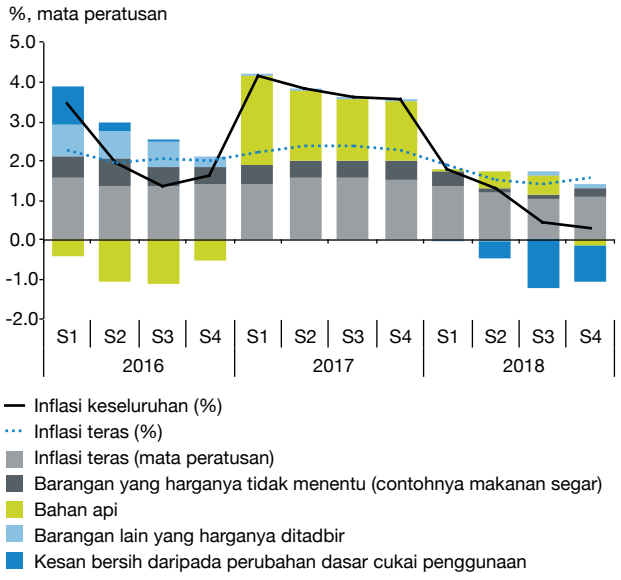

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Rebakan inflasi stabil pada S4 2018

Rajah 10: Rebakan Inflasi

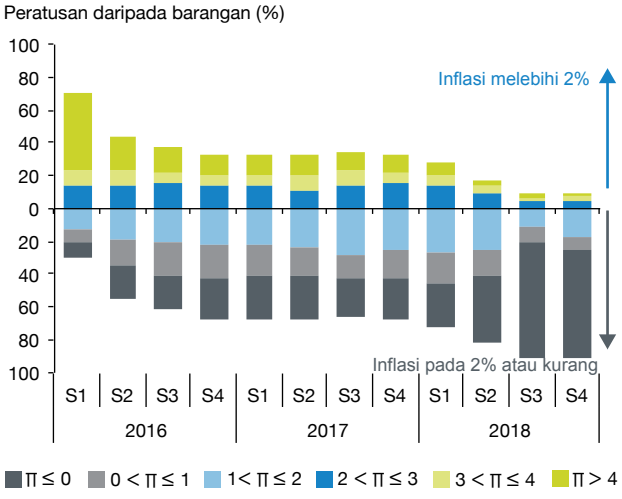

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Guna tenaga terus meningkat namun pada kadar yang lebih sederhana

Rajah 11: Pertumbuhan Guna Tenaga

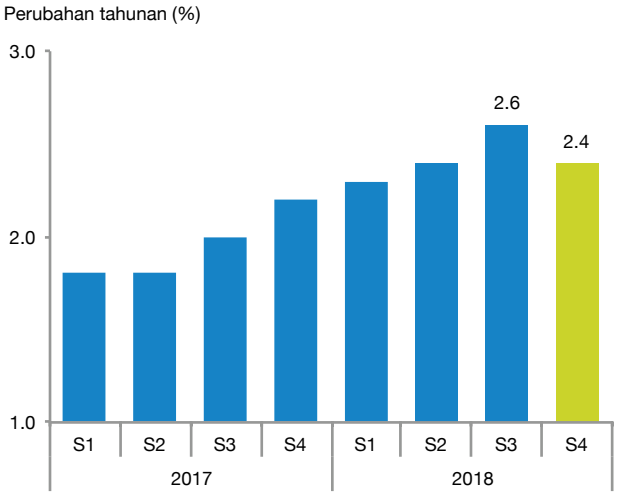

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

Pertumbuhan upah sektor perkilangan terus mampan

Rajah 12: Upah sektor perkilangan*

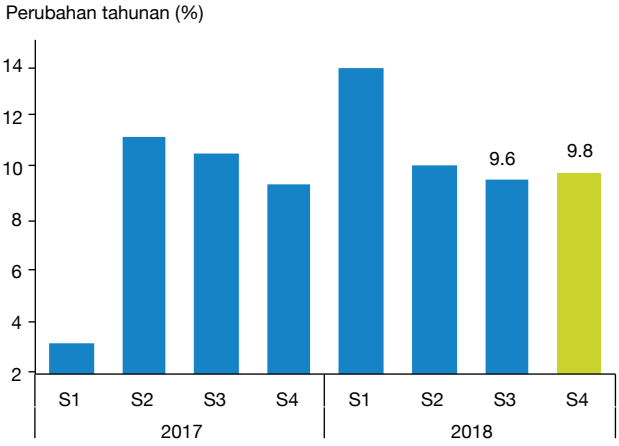

* Upah sektor perkilangan diperoleh daripada data gaji dan upah yang diterbitkan dalam Perangkaan Pembuatan Bulanan oleh Jabatan Perangkaan Malaysia (DOSM). Upah sektor perkhidmatan tidak ditunjuk kerana data berkenaan tidak dapat diperoleh apabila draf sedang dimuktamadkan.

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan anggaran Bank Negara Malaysia

Keadaan pasaran pekerja stabil

Pada suku keempat, keadaan pasaran pekerja terus menyokong kegiatan ekonomi. Jumlah guna tenaga terus bertambah walaupun pada kadar yang lebih sederhana (2.4%; S3 2018: 2.6%), dalam keadaan pengangguran yang stabil (3.3%; S3 2018: 3.4%). Sektor perkhidmatan mencatatkan pertambahan guna tenaga bersih yang lebih tinggi.

Pertumbuhan upah sektor perkilangan kekal kukuh pada kadar 9.8% (S3 2018: 9.6%). Kenaikan upah dalam industri berorientasikan eksport (10.8%; S3 2018: 10.9%) terus mengatasi kenaikan upah dalam industri pasaran dalam negeri (6.6%; S3 2018: 6.1%).

Lebihan akaun semasa meningkat

Lebihan akaun semasa meningkat kepada RM10.8 bilion (S3 2018: RM3.8 bilion) pada suku keempat. Peningkatan ini disebabkan oleh lebihan barangan yang lebih besar[2] dan defisit pendapatan yang lebih kecil, yang lebih daripada mengimbangi defisit perkhidmatan yang lebih tinggi.

Lebihan barangan meningkat kepada RM33.0 bilion (S3 2018: RM26.6 bilion) hasil daripada eksport perkilangan yang lebih kukuh dalam segmen E&E dan bukan E&E, di tengah-tengah penguncupan eksport komoditi yang lebih kecil. Walau bagaimanapun, defisit akaun perkhidmatan adalah lebih besar sebanyak RM4.3 bilion (S3 2018: -RM3.3 bilion), disebabkan terutamanya oleh lebihan akaun perjalanan yang lebih kecil (RM7.4 bilion; S3 2018: RM8.0 bilion) dan pembayaran bersih yang lebih tinggi kepada penyedia asing bagi perkhidmatan seni bina dan kejuruteraan serta penggunaan harta intelek.

Dalam akaun pendapatan, defisit yang lebih kecil dalam akaun pendapatan primer (-RM12.9 bilion; S3 2018: -RM15.0 bilion) adalah disebabkan oleh peningkatan pendapatan yang dijana oleh firma Malaysia yang melabur di luar negeri serta keuntungan terakru pelabur asing di Malaysia yang lebih kecil. Defisit pendapatan sekunder kekal tinggi sebanyak RM4.9 bilion (S3 2018: -RM4.5 bilion), disebabkan pengiriman wang ke luar oleh pekerja asing yang berterusan.

Imbangan akaun semasa lebih tinggi

Rajah 13: Imbangan akaun semasa

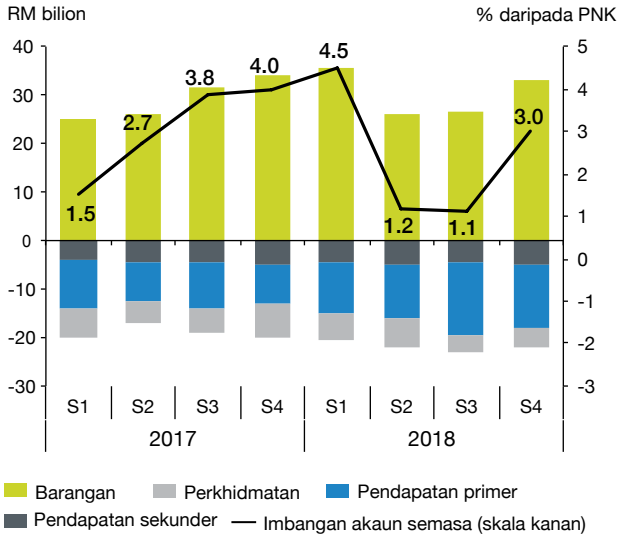

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia

[2] Perbezaan antara lebihan barangan dengan lebihan perdagangan mungkin timbul berikutan pengecualian barangan pemprosesan, penyimpanan dan pengagihan dalam akaun barangan mengikut Manual Imbangan Pembayaran dan Kedudukan Pelaburan Antarabangsa (BPM6) Edisi Keenam oleh IMF.

Aliran masuk bersih yang lebih tinggi dalam akaun pelaburan langsung

Rajah 14: Aliran Pelaburan Langsung Bersih Mengikut Sektor

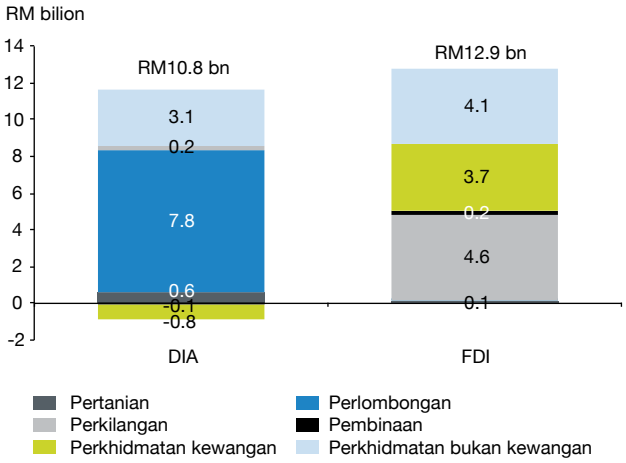

Nota: Bagi DIA, angka positif merujuk aliran keluar bersih manakala angka negatif merujuk aliran masuk bersih

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Aliran keluar bersih dalam akaun pelaburan portfolio disebabkan kedua-dua pelabur pemastautin dan bukan pemastautin

Rajah 15: Pelaburan portfolio

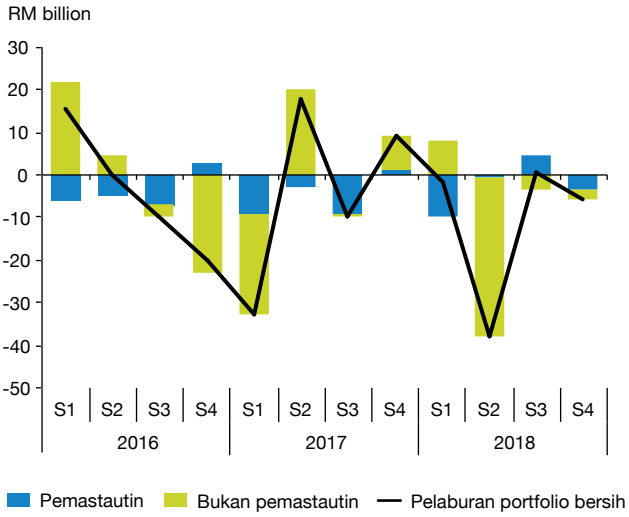

Sumber: Jabatan Perangkaan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Akaun kewangan mencatatkan aliran keluar bersih

Akaun kewangan mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM6.1 bilion (S3 2018: Aliran masuk bersih sebanyak RM2.3 bilion). Hal ini disebabkan oleh peningkatan dalam aliran keluar bersih akaun pelaburan portfolio dan pelaburan lain, yang lebih daripada mengimbangi aliran masuk bersih pelaburan langsung pada suku tersebut.

Akaun pelaburan langsung mencatatkan aliran masuk bersih yang lebih tinggi sebanyak RM2.1 bilion (S3 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM0.5 bilion). Pada suku tersebut, pelaburan langsung asing (FDI) bertambah baik dengan mencatatkan jumlah aliran masuk bersih yang lebih besar sebanyak RM12.9 bilion (S3 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM4.3 bilion). Aliran masuk FDI disalurkan terutamanya kepada sektor perkilangan dan sektor perkhidmatan bukan kewangan. Pelaburan langsung di luar negeri (DIA) oleh syarikat Malaysia juga mencatatkan aliran keluar bersih yang lebih besar sebanyak RM10.8 bilion (S3 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM3.8 bilion). Aliran keluar DIA disalurkan terutamanya kepada sektor perlombongan dan sektor perkhidmatan bukan kewangan.

Akaun pelaburan portfolio mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM5.8 bilion (S3 2018: aliran masuk bersih yang kecil sebanyak RM1.0 bilion). Hal ini mencerminkan perubahan dalam arah aliran urus niaga aset portfolio pemastautin, berikutan pembelian sekuriti ekuiti di luar negeri yang lebih tinggi (S4 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM3.3 bilion; S3 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM4.4 bilion). Pelaburan portfolio bukan pemastautin mencatatkan aliran keluar yang lebih kecil sebanyak RM2.5 bilion (S3 2018: aliran keluar bersih sebanyak RM3.6 bilion). Keadaan ini disebabkan oleh pelupusan sekuriti ekuiti bersih berikutan ketidaktentuan pasaran kewangan global yang semakin ketara.

Akaun pelaburan lain mencatatkan aliran keluar bersih sebanyak RM1.8 bilion (S3 2018: aliran masuk bersih sebanyak RM1.0 bilion). Hal ini disebabkan oleh aliran keluar berikutan cukup tempoh matang deposit antara bank dalam sektor perbankan domestik dan kredit perdagangan, yang sebahagiannya diimbangi oleh aliran masuk daripada kematangan mata wang dan deposit serta pembayaran balik kredit perdagangan kepada

sektor swasta. Kesilapan dan ketinggalan bersih berjumlah -RM10.8 bilion atau -2.2% daripada jumlah perdagangan. Rizab antarabangsa Bank Negara Malaysia berjumlah USD101.4 bilion pada akhir bulan Disember 2018, berbanding jumlah sebanyak USD103.0 bilion pada akhir bulan September 2018.

Hutang luar negeri terurus

Hutang luar negeri Malaysia lebih rendah pada RM924.9 bilion atau 64.7% daripada KDNK pada akhir bulan Disember 2018 (akhir bulan September 2018: RM933.3 bilion atau 65.3% daripada KDNK). Hutang luar negeri yang lebih rendah ini mencerminkan pembayaran balik bersih peminjaman antara bank dan kredit perdagangan, serta beberapa pelupusan sekuriti hutang domestik oleh pelabur bukan pemastautin. Terdapat juga pembiayaan semula beberapa pinjaman dengan permodalan ekuiti oleh syarikat yang berkaitan pada suku tersebut. Namun demikian, keadaan ini diimbangi sebahagiannya oleh kenaikan deposit bukan pemastautin serta terbitan bersih bon dan nota luar pesisir.

Hutang luar negeri Malaysia masih terurus, berdasarkan profil mata wang dan tempoh matang hutang serta terdapat aset luaran yang besar. Hampir satu pertiga daripada jumlah hutang luar negeri adalah dalam denominasi ringgit pada akhir bulan Disember (31.1%; akhir bulan September: 31.3%). Kebanyakan daripada hutang luar negeri adalah dalam bentuk pemegangan sekuriti hutang domestik (bahagian sebanyak 62.7%) dan deposit dalam ringgit (bahagian sebanyak 17.9%) dalam institusi perbankan domestik oleh bukan pemastautin. Oleh itu, liabiliti tersebut tidak tertakluk pada perubahan penilaian berikutan turun naik dalam kadar pertukaran ringgit.

Baki hutang luar negeri sebanyak RM637.4 bilion atau 68.9% daripada jumlah hutang luar negeri adalah dalam denominasi mata wang asing dan sebahagian besarnya terdiri daripada peminjaman luar pesisir. Pada akhir bulan Disember 2018, peminjaman luar pesisir menurun kepada RM566.9 bilion atau 39.7% daripada KDNK (akhir bulan September: RM570.3 bilion atau 39.9% daripada KDNK). Sektor korporat mencakupi lebih separuh daripada hutang luar negeri dalam denominasi mata wang asing. Daripada jumlah hutang tersebut, kira-kira tiga perempat daripadanya dilindung nilai, sama ada oleh sumbangan aliran hasil dalam denominasi mata wang asing atau instrumen kewangan.

Hutang luar negeri lebih rendah pada S4 2018

Rajah 16: Perubahan dalam Hutang Luar Negeri
Perubahan bersih[1]: -RM8.4 bilion

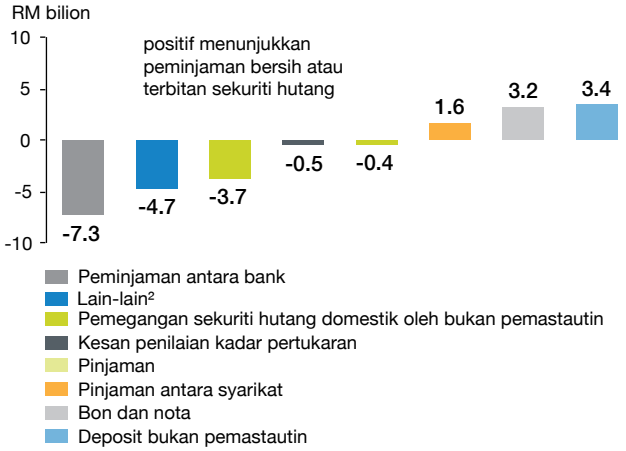

[1] Perubahan setiap instrumen hutang tidak termasuk kesan penilaian kadar pertukaran
[2] Terdiri daripada kredit perdagangan, peruntukan SDR IMF dan liabiliti hutang lain

Sumber: Kementerian Kewangan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Hutang dalam denominasi mata wang asing tertakluk kepada amalan pengurusan mudah tunai berhemat dan keperluan melindung nilai

Rajah 17: Butiran Hutang Luar Negeri dalam Denominasi Mata Wang Asing (% keseluruhan)

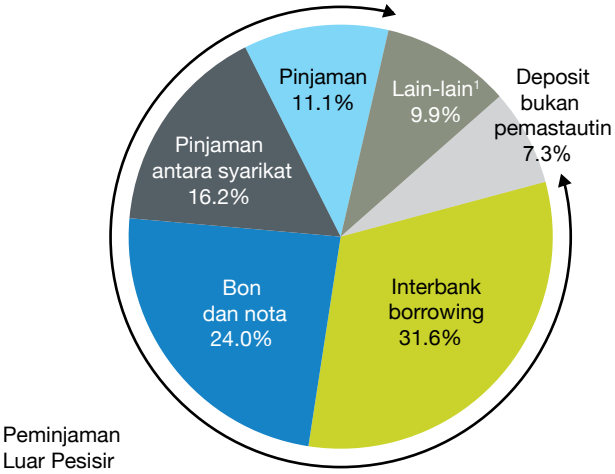

*Termasuk kredit perdagangan dan pelbagai, seperti tuntutan insurans yang belum dikeluarkan dan faedah belum bayar untuk bon dan nota

Sumber: Kementerian Kewangan Malaysia dan Bank Negara Malaysia

Daripada jumlah hutang luar negeri dalam denominasi mata wang asing, sebanyak 38.9% (atau RM248.2 bilion) merupakan peminjaman antara bank dan deposit mata wang asing dalam sistem perbankan domestik. Sebanyak 75.5% daripada peminjaman antara bank ialah peminjaman dalam kumpulan, yang kebanyakannya mencerminkan mudah tunai berpusat dan amalan pengurusan pendanaan bank. Pada suku keempat, hutang luar negeri jangka pendek bank dalam denominasi mata wang asing berkurang. Hal ini berikutan pembayaran balik bersih peminjaman antara bank di tengah-tengah pertumbuhan yang mampan bagi sumber pendanaan mata wang asing. Risiko pertukaran asing, yang diukur dalam kedudukan terbuka bersih pendedahan dalam denominasi mata wang asing[3] kekal rendah pada 5.8% daripada jumlah modal bank. Hal ini mencerminkan pendirian bank yang terus berhati-hati dalam menguruskan risiko pertukaran asing.

Bon dan nota jangka panjang yang diterbitkan di luar pesisir berjumlah RM152.7 bilion pada akhir bulan Disember 2018. Terbitan bon dan nota jangka panjang ini menyumbang 24.0% kepada jumlah hutang luar negeri dalam denominasi mata wang asing. Bon dan nota ini diterbitkan terutamanya oleh syarikat bukan kewangan dan disalurkan khususnya untuk membiayai pemerolehan aset di luar negeri. Pinjaman antara syarikat berjumlah RM103.2 bilion dan merupakan 16.2% daripada hutang luar negeri dalam denominasi mata wang asing. Pinjaman ini lazimnya berdasarkan syarat yang fleksibel dan pada kadar konsesi. Kira-kira 80% daripada pinjaman antara syarikat telah diperoleh syarikat multinasional (MNC) daripada syarikat induk atau syarikat sekutu di luar negeri.

Dari perspektif tempoh matang, 56.2% daripada jumlah hutang luar negeri menjurus kepada tempoh jangka sederhana hingga panjang (akhir bulan September: 56.1%), menunjukkan risiko pelanjutan yang terhad. Hutang luar negeri jangka pendek merupakan baki sebanyak 43.8% daripada hutang luar negeri. Pada 31 Januari 2019, rizab antarabangsa berjumlah USD102.1 bilion, yang mencukupi untuk membiayai 7.4 bulan import tertangguh dan merupakan 1.0 kali hutang luar negeri jangka pendek (Untuk keterangan terperinci mengenai komposisi hutang luar negeri, sila rujuk rencana bertajuk 'Profil Hutang Luar Negeri Malaysia' dalam Buletin Suku Tahunan BNM Suku Ketiga 2018).

Yang penting, rizab bukanlah satu-satunya cara bagi bank dan syarikat untuk memenuhi obligasi luaran mereka. Liberalisasi secara progresif terhadap peraturan pentadbiran pertukaran asing membawa kepada desentralisasi rizab yang lebih besar. Khususnya, bank dan syarikat memegang kira-kira tiga perempat daripada aset luaran Malaysia bernilai RM1.7 trilion. Aset luaran ini boleh digunakan untuk membayar obligasi hutang luar negeri mereka sebanyak RM733.3 bilion, tanpa perlu membuat tuntutan terhadap rizab antarabangsa. Walaupun kadar pertukaran yang fleksibel merupakan faktor pelindungan yang penting, rizab antarabangsa yang mencukupi dan ketersediaan aset luaran mata wang asing bank dan syarikat yang besar akan terus menjadi penampan dasar yang penting terhadap sebarang kemungkinan kejutan luaran.

[3] Merujuk jumlah teragregat (aggregated sum) kedudukan mata wang asing jangka pendek atau panjang bersih bagi semua mata wang merentas bank.